

Skäre fader! Borgå d. 26 mars
86.

Ingalunda vill jag tvista med
pappa sökande Karins här.

Omkan hon, såsom jag nog tror,

så pappas omkan till mötes,

skall jag i sätta mig deremot!

Hon är ju stora prisen sedan

och bör få bestämma öfver

sig, åtminstone i denna punkt,

oberoende af mig. Jag har

på pappas uppmärksamhet öfverstått

I. Cor. II: 6, 14, 15. Men kommit till

det resultat, att detta bibelställe

likson så många andra icke bör

efter orden tillämpas på våra för-

hållanden. Ty om så borde ske,

blefve vi allförmuycket formellt

bindna. Ja kan därför icke på

grund af detta bibelord uppmärks-

amman att låta sitt här väda.

Motfärd omkan är motig nog.

Framtiden står i vår hand. Det

är sant. Och jag blir ej yngre

ett år härefter. Anser man mig
nu för gammal, har man så
mycket mera skäl att göra det
sedan. Jag har således ej stora för-
hoppningar att slippa vetteret.

I hvarje händelse skall jag för-
bereda mig och söka koncentre-
ra ändamålet så mycket som möj-
ligt. Men framtidens skrift må
gerna ställa mig i dagens af de
framtidsmakare som äro företa-
der för praktiska pedagoger. Jag
kan ej afslå från den. Slöjden
blir skytten, hantverket blir hog-
na bordsförrätt, men stenogra-
fin blir den oförliga kärnan
i min plan. De fria lekarna
ingå icke heller i den jag nu in-
såder. Dröm och drömma vid
mina år. Men jag är i aukligt af-
seende sent utvecklad och kän-
ner mig icke gammal. Våra upp-
växande lekningar hålla mig ung.
Och mor sin skaffar mig ej grå hår.

26. 3. 1886 ?

Det är för mig omöjligt att kom-
ma till Hön den 30. Men, om
pappa ville lemnat bouppteck-
ningshandlingarna hos Haegg-
ström, så skulle jag be vår
pålitlige Tömgen, som en resan-
de ombudsman, som de första
dagarna af ^{April} ~~Mars~~ månad resa
till Hön, hämta den derifrån
och sedan återföra den.

Ohberg har varit förskämd
och förtjénade näpelt. Det har
i hög grad gränt mig, att han
kunnet handla så. Hvarföre
begärde han ej tillstånd?

Johansson har mycket att lära,
emmen han håller sig själf lärare
än alla andra. Detta ord ur 1. Cor.
8 kap. 9 - 13 verserna: "Men den till
att denna eder frihet icke må blifva
till anstöt för de soga. etc. borde
af honom och hvarje annan abso-
lutismens motståndare soga bym-

das. Vi vänta herrskapet Ande-
son - Meijerkelms hit i måndag.
De komma att hålla två föredrag,
det ena ett andligt och det andra
sedligt-absolutistiskt, måndagaftron.
Vi ha bjudit dem kvarter hus of,
skaffat rum och förkunnat deras
hitkomst. Våra nysa stenogra-
fer skola förvisa deras före-
drag. Det blir god öfning för dem -
Vår telefon har för detta ändamål
gjort of stor tjänt i dag.
Man lär sig älska en sådan
liten tingest, då den sålunda be-
sprorar steg och klack, mm.
Jag slutar med många he-
sningar till alla på Hjörkudd.
Din Son

Bernadt?

